

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **BPO Czech, s.r.o.**, IČO 28707303
sídlem Ve Smečkách 1258/6, 110 00 Praha 1
zastoupená společností UNTAX, s. r. o., IČO 25260537
sídlem U Továren 256/14, 102 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 14. 7. 2021, čj. MPO 285478/21/61100/010000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 14. 7. 2021, čj. MPO 285478/21/61100/010000, je nicotné.
- II. Ruší se opatření žalovaného ze dne 1. 3. 2021, čj. MPO 224484/21/61100/61150, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 19 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobkynina zástupce, společnosti UNTAX, s. r. o.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalovaný poskytl žalobkyni rozhodnutím z 2. 7. 2010, čj. 2614-10/2.2ITS02-074/10/08200, dotaci z Operačního programu Podnikání a inovace na projekt *Centrum profesionálních služeb Štětí*.
2. První čtyři etapy žalovaný žalobkyni proplatil. Následně však inicioval daňovou kontrolu za účelem ověření, zda žalobkyně neporušila rozpočtovou kázeň. Finanční úřad rozhodl, že nezjistil v rozsahu daňové kontroly porušení rozpočtové kázně. I přesto žalovaný žalobkyni neproplatil část dotace připadající na pátou etapu a namísto toho rozhodl 1. 3. 2021 opatřením čj. MPO 224484/21/61100/61150, o dočasném nevyplacení části dotace ve výši 18 374 837 Kč. Měl totiž za to, že žalobkyně nedodržela dotační podmínky a účel poskytnuté dotace.
3. Proti opatření podala žalobkyně námitky, kterým žalovaný napadeným rozhodnutím nevyhověl.

2. Žalobní argumentace

4. Žalobkyně navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal jí náhradu nákladů řízení. Žalobu koncipovala jako obsáhlou oponenturu s jednotlivými částmi odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterou soustředila do dvou okruhů: **(i) nedodržení účelu dotace a dotačních podmínek** a **(ii) legitimní očekávání**. Její argumentaci lze shrnout následovně.
5. Žalobkyně je primárně přesvědčena, že dodržela dotační podmínky a účel dotace. Vybudovala totiž centrum profesionálních služeb ve Štětí a dodržela všechny závazné ukazatele. Žalobkyně vysvětlila, z jakého důvodu v průběhu dotačního projektu změnila místa realizace oproti původnímu vymezení a žalovaný tuto změnu schválil. Hlavním místem realizace bylo nadále Štětí, přičemž je nepodstatné, že méně než 1/3 zaměstnanců měla v pracovních smlouvách uvedeno místo výkonu práce právě ve Štětí. Žalobkyně postupovala v souladu s dotačními podmínkami i účelem dotace. Skutečnosti, které jí žalovaný vytýká, nejsou buď vůbec součástí dotačních podmínek, nebo jde o nepřipustně extenzivní výklad těchto podmínek.
6. Žalobkyně zároveň uvedla, že je nutné chránit její legitimní očekávání a dobrou víru, když naplnila všechna stanovená kritéria. Případné vady v nastavení dotačních podmínek jsou odpovědností žalovaného. Zdůraznila, že žalovaný neměl žádné výhrady k prvním čtyřem etapám dotačního projektu a napadené rozhodnutí bylo vydáno více než 6 let od žalobkyniny žádosti o proplacení páté etapy. Žalovaný vystavěl své odůvodnění na výsledcích vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“). Nevzal ale v potaz, že na základě závěrů OLAF prověřovala žalobkyni kontrolní skupina sestavená žalovaným, která shledala pouze jediný nedostatek. V návaznosti na tento nedostatek se žalovaný obrátil na finanční úřad, který u žalobkyně provedl daňovou kontrolu a neshledal porušení rozpočtové kázně. Závěry daňové kontroly žalovaný nerespektoval a pátou etapu neproplatil. V takovém postupu žalobkyně spatřuje nepřipustnou libovůli.

3. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobní argumentací nesouhlasí.
8. Popsal průběh řízení a důvody, které ho vedly ke krácení dotace. Zdůraznil, že cílem dotačního projektu bylo „*pokrýt poptávku po specializovaných strategických službách ze strany zákazníků*“, přičemž žalobkyně v dotačním projektu uvedla, že „*nové centrum bude mít centrálu ve Štětí, přičemž majorita pozic vznikne v Ústeckém kraji, čímž dojde k realizaci investice v regionu s vysokou mírou nezaměstnanosti*“. To žalobkyně nesplnila, neboť z provedené kontroly vyplynulo, že většina zaměstnanců měla jako místo výkonu práce sjednány Zdiby a pracovní dobu trávili výhradně na pracovních cestách v Praze. Ke tvorbě pracovních míst tudíž docházelo v Praze, nikoliv ve Štětí.
9. Žalovaný dále uvedl, že se v souladu s právní úpravou i svojí vnitřní metodikou obrátil po zjištění nesrovnalostí na příslušný finanční úřad. Ten po proběhlé daňové kontrole uzavřel, že v rozsahu daňové kontroly nezjistil porušení rozpočtové kázně. Samotná kontrola však byla zaměřena velmi úzce, a to na splnění jedné dotační podmínky. Finanční úřad nezkoumal splnění účelu dotace a neposuzoval žalobkynino jednání materiálně. Kontrola se zároveň týkala pouze již proplacených prostředků, u nichž mohlo dojít k porušení rozpočtové kázně. Následně u žalobkyně provedl kontrolu OLAF, který v závěrečné zprávě konstatoval řadu žalobkyniných pochybení a uzavřel, že „*příjemce dotace de facto fungoval jako pracovní agentura s fiktivním sídlem ve Štětí, která nabírala zaměstnance, jejichž valná většina pracovala pro společnosti se sídlem v Praze*“. Žalovaný stanovuje dotační podmínky, a je proto též oprávněn v případě jejich porušení nevyplatit část dotace.
10. K jednotlivým žalobním bodům žalovaný uvedl, že se žalobkyně všemi možnými způsoby snaží domoci vyplacení části dotace. Přitom z judikatury plyne, že dotační rozhodnutí jí sice založilo nárok na výplatu dotace, ale pouze za předpokladu splnění dotačních podmínek. Za jejich splnění je odpovědná pouze žalobkyně.
11. Předmětem sporu je dle žalovaného to, zda žalobkyně naplnila účel dotace. Cílem dotačního projektu však nebylo jen vybudování centra sdílených služeb ve Štětí, ale též podpora zvýšení zaměstnanosti a vytvoření nových pracovních míst ve stanovených místech realizace projektu. Žalobkyně svým postupem (mj. přesunem faktické centrály do Zdib a vysíláním zaměstnanců na pracovní cesty do Prahy) obcházel účel dotace, který je širší než jednotlivé dotační podmínky.
12. Žalobkyně nemohla mít legitimní očekávání ve vyplacení dotace, neboť je pouze na ní, aby dodržovala dotační podmínky. Žalovaný dále poukázal na to, že vydaným opatřením došlo pouze k dočasnému nevyplacení prostředků a bude na finančních orgánech, aby prověřily splnění dotačních podmínek. Závěry této daňové kontroly budou určující pro další postup žalovaného. Porušení účelu dotace žalobkyní se týká jak vyplacených tak nevyplacených prostředků.
13. Dočasnost opatření zároveň dle žalovaného znamená, že opatření není rozhodnutím v materiálním smyslu, neboť se jím závazně nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti.
14. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl, aby soud řízení přerušil do skončení řízení o porušení rozpočtové kázně a vyměření odvodu za její porušení. Pokud k tomu neshledá důvody, navrhl žalovaný, aby soud žalobu odmítl, případně jako nedůvodnou zamítl.

4. Žalobkynina replika

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

15. Žalobkyně zaslala k vyjádření žalované repliku.
16. Uvedla, že argumentace žalovaného o obcházení účelu dotace nezazněla v napadeném rozhodnutí, a nelze k ní proto přihlížet. Žalovaný ani neaplikoval test zneužití práva, jak ho dovodila judikatura. Žalobkyně navíc žalovanému opakovaně vysvětlila důvody pro svůj postup.

5. Obsah správního spisu

17. Z obsahu správního spisu zjistil zdejší soud následující podstatné skutečnosti.
18. Na základě výzvy k předkládání projektů v rámci OPPI představila žalobkyně v žádosti z 3. 9. 2009 projekt *Centrum profesionálních služeb Štětí*. Později doložila plnou žádost a dotační projekt s podnikatelským záměrem. Žalovaný vydal 2. 7. 2010 rozhodnutí o poskytnutí dotace. Přílohou dotačního rozhodnutí byly dotační podmínky. Rozhodnutí bylo později doplněno třemi dodatky.
19. Správní spis dále obsahuje dokumentaci ke kontrolní činnosti žalovaného, OLAF a správce daně. Konkrétně zprávu o kontrole na místě č. OF/2012/1059 vypracovanou OLAF 28. 2. 2013 a k ní se vztahující anglický dokument Financial follow-up of OLAF investigation OF/2012/1059 z 18. 9. 2013, jehož přílohu tvoří závěrečná zpráva OLAF. Dále spis obsahuje protokol z 11. 12. 2013 o výsledku kontroly, kterou u žalobkyně provedla kontrolní skupina žalovaného a dodatek z 3. 4. 2014 k tomuto protokolu s přílohou seznam pracovníků s harmonogramem pracovních cest z 31. 1. 2014. Žalobkyně proti tomuto kontrolnímu zjištění podala námitky, které žalovaný vypořádal. Žalovaný podal 13. 5. 2014 podnět finančnímu úřadu k prověření, zda se žalobkyně nedopustila porušení rozpočtové kázně. V podnětu odkázal na své kontrolní závěry, z nichž dle žalovaného plyne, že žalobkyniny zaměstnanci trávili většinu času na pracovních cestách a fyzicky nebyli přítomni v místě realizace projektu ve Zdibech, jak ukládají dotační podmínky.
20. Žalobkyně požádala 13. 5. 2015 o proplacení páté etapy dotačního projektu. Žalovaný vydal 18. 6. 2015 oznámení o zamítnutí žádosti o platbu. V něm uvedl, že žádost o platbu z 13. 5. 2015 byla posouzena v rámci implementační struktury OPPI a s ohledem na kontrolní závěry nebylo prokázáno splnění závazného ukazatele závazný počet nových pracovních míst. To má za následek, že přiznanou dotaci nelze proplatit pro nezpůsobilost nesprávně vynaložených výdajů ze strukturálních fondů Evropské unie.
21. Finanční úřad zahájil 11. 2. 2015 daňovou kontrolu, jejímž předmětem bylo kontrola a ověření, zda nevznikla odvodová povinnost porušením rozpočtové kázně. Kontrolu finanční úřad provedl v rozsahu podnětu žalovaného. Následně vydal 15. 3. 2016 zprávu o daňové kontrole. V ní uvedl, že na základě podnětu kontroloval pouze splnění dotační podmínky dle Hlavy II, čl. I, odst. 4, bodu 4.3, a dospěl k závěru, že žalobkyně tuto podmínku neporušila. Finanční úřad proto uzavřel, že v rozsahu daňové kontroly neshledal porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“).
22. Žalobkyně opakovaně urgovala uhrazení páté etapy. Po několika soudních řízeních, které nejsou pro nyní posuzovanou věc podstatné, vydal žalovaný opatření o dočasném nevyplacení částky, kterou žalobkyně požadovala za pátou etapu. V opatření odkázal na § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel a krácení odůvodnil tím, že žalobkyně nedodržela účel dotace a dotační podmínky. Uvedl, že ze závěrečné zprávy OLAF vyplynulo, že žalobkyně nesplnila hlavní účel projektu – vybudování centra sdílených služeb. Místo toho

funguje jako personální agentura. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyně vznikla pouze měsíc před začátkem realizace projektu a ve Štětí, kde mělo být vybudováno centrum sdílených služeb, si pronajala kancelář o velikosti pouhých 17 m². Ačkoliv ve Štětí měla být většina pracovních míst projektu, pracovalo zde v době ukončení projektu pouze 9 zaměstnanců. Další místa uvedená v podnikatelském záměru žalobkyně vůbec nevyužila. Většina zaměstnanců pracovala v Praze pro společnost Cisco. Závěry daňové kontroly dle žalovaného jeho postupu nebrání, neboť finanční úřad se zabýval případným porušením pouze jedné dotační podmínky. V opatření poučil žalovaný žalobkyni, že proti němu může podat v souladu s § 14e rozpočtových pravidel námitky. Zároveň ji informoval, že jde o dočasné krácení a informace bude postoupena příslušnému orgánu finanční správy.

23. Žalobkyně podala proti opatření námitky, kterým ministr průmyslu a obchodu napadeným rozhodnutím nevyhověl.

6. Posouzení věci soudem

24. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
25. Žalobkyně setrvala na své žalobní argumentaci, na niž odkázala. Zdůraznila, že centrum poskytování služeb vybuďovala ve Štětí. Změny dotačního projektu provedla dle podmínek a byly řádně schváleny. Pracovní cesty přezkoumal finanční úřad, který neshledal pochybení. Předchozí etapy byly realizovány a vyplaceny.
26. Žalovaný též odkázal na svoji argumentaci. Zdůraznil, že žalobkyně nesplnila účel dotace neboť podporu směřovala do Prahy, ač mělo být hlavním místem realizace Štětí. Změnu hlavního místa realizace nikdo neschválil. Finanční orgány provedly novou kontrolu, v rámci které shledaly, že žalobkyně účel dotace nesplnila. Poukázal též na to, že v posuzované věci jde toliko o dočasné krácení dotace.
27. Soud s ohledem na právní názor, který ve věci zaujal (viz dále), nepovažoval za potřebné provést k důkazu listiny, které žalobkyně předložila na ústním jednání. Ty totiž směřovaly k prokázání tvrzení, která pro rozhodnutí soudu nebyla rozhodná.
28. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
29. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
30. Soud předně uvádí, že opatření i napadené rozhodnutí jsou rozhodnutími dle § 65 odst. 1 s. ř. s. [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) z 18. 4. 2017, čj. 6 Afs 270/2015-48, č. 3579/2017 Sb. NSS, body 59 a 90 a násl., a rozsudek NSS z 25. 6. 2021, čj. 5 Afs 347/2020-43, bod 32 a 33]. Žalovaný se proto mýlí pokud tvrdí opak a navrhuje, aby soud žalobu odmítl.
31. S tím souvisí i to, proč soud nevyhověl návrhu žalovaného na přerušení řízení. Dočasné pozastavení vyplacení části dotace samostatně zasahuje do práv příjemce dotace a je též samostatně přezkoumatelné. Stejně tak je samostatně přezkoumatelný případný odvod za porušení rozpočtové kázně. V obou řízeních se posuzují jiné otázky (srov. nález Ústavního soudu z 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, č. 177/2015 Sb., bod 40). Řízení běžící před finančními orgány proto nepředstavuje důvod pro přerušení dle § 48 odst. 2 písm. c) s. ř. s.,

jak tvrdí žalovaný. Výsledek řízení nemůže mít ani vliv na rozhodnutí soudu v nyní posuzované věci ve smyslu § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.

32. Soud se proto dále věnoval posouzení důvodnosti podané žaloby. Dospěl přitom k závěru, že napadené rozhodnutí je nicotné a opatření o dočasném nevyplacení dotace je nezákonné.

6.1 Nicotnost napadeného rozhodnutí

33. Žalovaný rozhodl o poskytnutí dotace 2. 7. 2010 a oznámil žalobkyni dočasné nevyplacení její části 1. 3. 2021. Možnost nevyplatit dotaci nebo její část upravuje § 14e rozpočtových pravidel, na který žalovaný též odkázal.
34. Právě uvedené ustanovení bylo s účinností od 20. 2. 2015¹ změněno zákonem č. 25/2015 Sb., a to (mimo jiné) tak, že nově v § 14e odst. 2 až 5 rozpočtových pravidel zavedl možnost podání námitek proti opatření o odmítnutí vyplacení dotace nebo její části a řízení o těchto námitkách.
35. Podle přechodného ustanovení obsaženého v čl. II zákona č. 25/2015 Sb. *právní vztahy vzniklé z rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle zákona č. 218/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona*. Platí tedy, že jestliže bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace podle § 14 zákona o rozpočtových pravidlech do 19. 2. 2015, musí správní orgány i soud aplikovat dřívější znění zákona.
36. V nyní projednávané věci vydal žalovaný dotační rozhodnutí v červenci 2010. Proto musel správní orgán i soud postupovat v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 25/2015 Sb. podle rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015.
37. Ačkoliv žalobou napadené rozhodnutí i opatření o dočasném krácení dotace vydal žalovaný a jeho ministr již za účinnosti zákona č. 25/2015 Sb., který do rozpočtových pravidel zavedl institut námitek proti rozhodnutí podle § 14e odst. 1, podle přechodného ustanovení se na danou otázku vztahují rozpočtová pravidla v dosavadním znění (viz např. rozsudek NSS z 11. 2. 2021, čj. 8 As 353/2019-59, bod 16). Řízení podle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 bylo koncipováno jako jednostupňové (viz např. body 12-15 téhož rozsudku a v něm citovaná judikatura).
38. Rozhodnutí o námitkách proti opatření o nevyplacení části dotace podle § 14e rozpočtových pravidel ve znění do 19. 2. 2015 považuje judikatura i odborná literatura za nicotná, neboť zákon poskytovateli dotace pravomoc rozhodnout o takových námitkách nesvěřoval, respektive vůbec nepředpokládal existenci takového opravného prostředku (viz např. rozsudky NSS z 30. 11. 2016, čj. 6 Afs 2/2016-50, z 15. 8. 2018, čj. 6 Afs 109/2018-46, bod 26, či ze dne 22. 1. 2021, č. j. 2 Afs 80/2020, podrobněji k této problematice viz již citovaný článek Matušková, T. *Problematické aspekty soudního přezkumu nevyplacení dotace*).
39. Napadené rozhodnutí je nicotné, k čemuž je soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti dle § 76 odst. 2 s. ř. s.

---

¹ Zákon stanovil svoji účinnost v čl. III od 1. 1. 2015, nicméně byl přijat až 20. 1. 2015 a ve Sbírce zákonů publikován až 5. 2. 2015. S ohledem na § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů, a rozsudek NSS z 28. 11. 2008, čj. 4 Ans 5/2007-60, č. 1791/2009 Sb. NSS, je za den účinnosti novelizačního zákona nutno považovat 20. 2. 2015 (ze stejného dne účinnosti vychází např. i Matušková, T.: *Problematické aspekty soudního přezkumu nevyplacení dotace*. Soudní rozhledy 11-12/2018, s. 346)

6.2 Nezákonnost opatření

40. Soud se dále zabýval zákonností vydaného opatření o dočasném nevyplacení dotace.
41. Opatření dle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 bylo vyloučeno ze soudního přezkumu dle odst. 4 tohoto ustanovení. Tuto výlukou z přezkumu však shledal Ústavní soud protiústavní a zrušil ji již citovaným náleznem sp. zn. Pl. ÚS 12/14. Soud proto mohl opatření přezkoumat.
42. Žalobu je nutné považovat ve vztahu k opatření za včasnou. Žalobkyni nelze totiž vyčítat, že s podáním žaloby vyčkala na rozhodnutí o námitkách, neboť se řídila nesprávným poučením žalovaného. Lhůta pro podání žaloby jí proto v tomto případě nemohla uplynout (viz již citovaný rozsudek NSS čj. 6 Afs 2/2016-50).
43. Žalobkynina argumentace sice směřovala primárně proti napadenému rozhodnutí a byla koncipována jako oponentura k jednotlivým argumentům ministra, nicméně řada žalobní argumentace je obdobná argumentaci, kterou žalobkyně vtělila do svých námitek proti opatření a míří právě i na samotné opatření.
44. Mimo jiné žalobkyně namítá, že žalovaný byl vázán závěry finančního úřadu a že dodržela účel dotace i dotační podmínky. Součástí žalobní argumentace jsou tedy i výtky týkající se nesprávného posouzení právních otázek, pro které je rozhodná aplikace § 14e rozpočtových pravidel. V takovém případě je soud povinen přihlídnout k použití nesprávného znění právního předpisu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS z 28. 7. 2009, čj. 8 Afs 51/2007-87, č. 1926/2009 Sb. NSS, bod 23). V opačném případě by totiž soud musel k uplatněnému žalobnímu bodu vědomě aplikovat normu, která ale na řešenou věc vůbec nedopadá (shodně Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 75, bod 23).
45. I při přezkumu samotného opatření musel soud přihlídnout k tomu, že žalovaný vycházel z nesprávné právní úpravy. Žalovaným a jeho ministrem aplikovaná (novější) úprava obsahuje totiž širší okruh pochybení, pro které lze opatření vydat.
46. Ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel ve znění účinném od 20. 2. 2015 stanoví, že poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část v případě, že *její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta*.
47. Oproti tomu § 14e odst. 1 věta první rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 stanovil, že *poskytovatel nemusí vyplatit část dotace domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie*.
48. Z uvedeného porovnání plyne, že zatímco nyní může poskytovatel dotace přistoupit k nevyplacení dotace z důvodu porušení dotačních podmínek, nedodržení účelu dotace či porušení právních povinností, dle úpravy účinné do 19. 2. 2015 tak mohl učinit pouze z důvodu pochybení týkajících se veřejných zakázek (viz již citované usnesení rozšířeného senátu čj. 6 Afs 270/2015-48, bod 43).
49. Žalovaným vytýkaná pochybení se veřejných zakázek vůbec netýkají. Žalovaný po celou dobu argumentuje nedodržením účelu dotace a porušením dotačních podmínek. Tyto skutečnosti však dle úpravy, podle níž měl žalovaný věc posoudit, nepředstavovaly důvody, pro které lze část dotace nevyplatit.

50. Protože bylo opatření vydáno z důvodů, které § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel nestanovil, je opatření nezákonné. Vzhledem k tomu, že dle aplikovatelné právní úpravy nebylo možné vydat opatření dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel z důvodu porušení dotačních podmínek a nedodržení účelu dotace, nezabýval se již soud tím, zda se žalobkyně těchto pochybení dopustila.

7. Závěr a náklady řízení

51. Soud z uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný i ministr vycházeli ze znění rozpočtových pravidel, které na posuzovanou věc nedopadalo. Věc měli posoudit dle rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015. Toto znění neumožňovalo podat proti opatření námitky a opatření bylo možné vydat pouze pro porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek.
52. Z toho důvodu soud výrokem I. vyslovil, že napadené rozhodnutí je nicotné dle § 76 odst. 2 s. ř. s. Výrokem II. zrušil opatření postupem dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
53. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná proto jí náleží náhrada účelně vynaložených nákladů řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny zástupce. Žalobkyně je zastoupena osobou vykonávající daňové poradenství, které dle § 35 odst. 2 věta druhá s. ř. s. náleží odměna určená dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Zástupce ve věci učinil čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání repliky a účast na jednání), za které mu náleží částka 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu]. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Zástupce soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto mu náleží i náhrada této daně analogicky dle § 57 odst. 2 s. ř. s. (viz např. rozsudky NSS z 21. 6. 2021, čj. 3 Afs 82/2019-38, bod 42, a z 15. 7. 2021, čj. 2 Afs 76/2019-33, bod 47). Celkem náleží žalobkyni na náhradě nákladů řízení částka 19 456 Kč $[(3100 \times 4 + 300 \times 4) \times 1,21 + 3000]$.
54. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu